

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia stycznia 2016 r.

.....
.....
.....
.....

D E C Y Z J A
Prezesa
Agencji Rezerw Materiałowych
Nr BPI – 1/I/ 16
w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko B. z siedzibą w K. przedstawione we wniosku z dnia 30 grudnia 2015 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 5 stycznia 2015 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

B. z siedzibą w K. – zwana dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 30 grudnia 2015 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 5 stycznia 2015 r., o wydanie „*pisemnej interpretacji dotyczącej obowiązku zapłaty przez Spółkę opłaty zapasowej (...)*”. W dniu 30 grudnia 2015 r. Wnioskodawca uiścił opłatę od wniosku o wydanie interpretacji w wysokości 40 złotych.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego stanu faktycznego.

Wnioskodawca jest podmiotem gospodarczym specjalizującym się w dystrybucji surowców chemicznych dla wszystkich gałęzi przemysłu. W ramach prowadzonej działalności Wnioskodawca nabywa szeroką gamę substancji chemicznych, z których niewielką część stanowią wyroby ropopochodne. Wyroby te są sprzedawane do szerokiej bazy klientów Wnioskodawcy w kraju i zagranicą.

Wnioskodawca nie zajmuje się dystrybucją paliw i nie posiada koncesji na obrót paliwami. Substancje chemiczne dystrybuowane przez Wnioskodawcę nie stanowią paliw, domieszek paliw, ani też surowców do produkcji paliw.

Wnioskodawca wyjaśnia, że w ramach swojej działalności dokonuje przywozu wyrobów:

- stanowiących frakcje lekkie specjalne ropy naftowej (typu wąskowrzącego jak heksan, bądź typu szerokowrzącego jak DSP 100/140), oznaczonych kodem CN 2710 12 25;
- stanowiących frakcje średnie ropy naftowej (typu D120, D140), oznaczonych kodem CN 2710 19 29;
- stanowiących frakcje ciężkie ropy naftowej (typu D120, D140), oznaczonych kodem CN 2710 19 43 i CN 2710 19 47.

Powyższe substancje są przeznaczone do szeregu tak różnorodnych zastosowań, jak m. in.:

- jako środek czyszczący
- jako produkt odtłuszczająco – czyszczący
- jako ciecz dielektryczna, chłodziwo do elektrodrażarek
- jako płyn do czyszczenia i mycia zabrudzonych detali części mechanicznych
- jako surowiec do produkcji farb i lakierów
- jako surowiec olejków do świec
- do produkcji pasty polerskiej
- do produkcji preparatów antyadhezyjnych, emulsji mineralnych
- do produkcji preparatu do czyszczenia i konserwacji mebli
- do produkcji rozpuszczalników i rozcieńczalników
- do produkcji środków czyszczących
- do produkcji tynków
- do produkcji produktów budowlanych
- do rozpuszczania wosku
- do diagnostyki przepływomierzy oraz pomp przy ich legalizacji
- jako dodatek do oleju w celu smarowania tarczy wirnika
- do mycia podzespołów taboru kolejowego
- jako preparat antyadhezyjny
- do produkcji kosmetyków
- do produkcji kosmetyków samochodowych
- do produkcji płynów odtłuszczających
- do produkcji płynu myjąco – płuczącego
- jako środek owadobójczy
- jako środek do produkcji aerozoli

Z uwagi na powyższe zastosowania, frakcje petrochemiczne, z których składają się produkty nabywane i dystrybuowane przez Wnioskodawcę, charakteryzują się innym składem chemicznym niż paliwa, w tym przede wszystkim wysokim stopniem oczyszczenia, odpowiednio wąskim zakresem wrzenia, specyficznym składem, jak np. określony poziom zawartości aromatów, czy zawartość n-, bądź izoparafina,

zdefiniowana zawartość lotnych związków organicznych (LZO) oraz brakiem dodatków umożliwiających ich wykorzystanie jako paliw do celów napędowych albo opałowych (m. in. nie zawierają wymaganych przez przepisy dotyczące jakości paliw, żadnych dodatków bądź domieszek, w tym barwników, czy estrów FAME).

W stosunku do podobnych wyrobów ropopochodnych Agencja Rezerw Materiałowych (dalej: ARM) w piśmie z dnia potwierdziła prawidłowość stanowiska Wnioskodawcy, iż w ich przypadku, jeżeli mają one zastosowanie do celów innych niż do napędu silników lub celów opałowych, nie ciąży na nim obowiązek utrzymywania zapasów obowiązkowych w rozumieniu ustawy o zapasach. Podobne stanowisko było wyrażane również w innych rozstrzygnięciach wydawanych przez ARM innym podmiotom stosującym w swojej działalności wyroby ropopochodne do celów innych niż napędowe i opałowe.

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Mając na uwadze, iż zgodnie z wskazanym wyżej stanem faktycznym Wnioskodawca nie prowadzi działalności produkcyjnej ani dystrybucyjnej w zakresie paliw silnikowych lub opałowych to jego zdaniem nie będzie on zobowiązany do zapłaty opłaty zapasowej przeznaczonej zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach na utrzymanie i finansowanie zapasów agencyjnych zarządzanych przez Agencję Rezerw materiałowych, stanowiących część zapasów interwencyjnych wskazanych w art. 3 ust. 1 ustawy o zapasach.

Zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Za utrzymanie zapasów agencyjnych paliw i ropy naftowej odpowiada zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy o zapasach Agencja Rezerw Materiałowych.

Jak wynika zatem z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach obowiązek zapłaty zapasowej ciąży wyłącznie na producentach i handlowcach w rozumieniu tej ustawy. Obydwie

kategorii podmiotów zobowiązanych do ponoszenia ciężaru jej zapłaty zostały w niej wyraźnie zdefiniowane.

Zgodnie z art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach za producenta uważa się przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecającego taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 19 ustawy handlowcem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw.

Jak wskazał Wnioskodawca w stanie faktycznym niniejszego wniosku jest on podmiotem gospodarczym – przedsiębiorcą specjalizującym się w dystrybucji surowców chemicznych dla wszystkich gałęzi przemysłu. W ramach prowadzonej działalności Wnioskodawca nabywa szeroką gamę substancji chemicznych, z których pewną, choć niewielką część stanowią wyroby ropopochodne. Wnioskodawca nie zajmuje się dystrybucją paliw i nie posiada koncesji na obrót paliwami w rozumieniu art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 1059).

Powyższe potwierdza również fakt, że substancje chemiczne dystrybuowane przez Wnioskodawcę nie stanowią paliw, domieszek paliw, ani też surowców do produkcji paliw w rozumieniu ustawy o zapasach – co wyklucza uznanie Wnioskodawcy za ich producenta lub handlowca.

Pojęcie paliw zostało zdefiniowane w art. 2 pkt 3 ustawy, gdzie wskazuje się, że paliwa stanowią produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f – n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość, o których mowa w art. 2 pkt 5a.

Zgodnie z powołanym przepisem art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach ropy naftowej, za paliwa uznaje się:

- gaz płynny (LPG),
- benzyny silnikowe,

- benzyny lotnicze,
- paliwa typu benzyny do silników odrzutowych,
- paliwa typu nafty do silników odrzutowych,
- inne nafty,
- oleje napędowe,
- lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe,
- ciężkie oleje opałowe,

określone w załączniku B rozdziale 4 rozporządzenia 1099/2008.

W kontekście wyrobów Wnioskodawcy, niezbędne jest zatem ustalenie czy stanowią one produkty naftowe w rozumieniu przepisów rozporządzenia 1099/2008. Dopiero bowiem w przypadku rozstrzygnięcia tego zagadnienia możliwe jest dalsze badanie czy na Wnioskodawcy ciążyć będzie w ogóle obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej.

Jeżeli chodzi o wyroby objęte kodem CN 2710 12 25, rozporządzenie definiuje w zał. B rozdz. 4 pkt 4.1 poz. 9 benzynę silnikową w następujący sposób: *„Benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35 °C do 215 °C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu, jak TEL i TML. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej”.*

Natomiast w przypadku wyrobów o kodach CN 2710 19 43 i CN 2710 19 47, tj. olejów napędowych i lekkich olejów opałowych, bądź pozostałych olejów napędowych zdefiniowane są one odpowiednio jako:

- *„olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych (samochodów osobowych, ciężarowych itp.), zwykle o niewielkiej zawartości siarki.”*
- *„lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; inne oleje*

napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe destylujące w temperaturze pomiędzy 380 °C a 540 °C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym.”

Jak wynika z powyżej przytoczonej definicji, w przypadku powyżej wskazanych kategorii wyrobów Wnioskodawcy nie wystąpi możliwość uznania ich za produkty naftowe w rozumieniu ustawy o zapasach naftowych. Wynika to z faktu, że rozporządzenie 1099/2008 wyraźnie wskazuje w przedmiotowych definicjach na przeznaczenie benzyn silnikowych i olejów napędowych oraz lekkich olejów opałowych do celów napędowych i opałowych, podczas gdy sprzedawane przez Wnioskodawcę wyroby nie są przeznaczone i wykorzystywane do takich zastosowań. Potwierdzają to przede wszystkim składane przez kontrahentów Wnioskodawcy oświadczenia o przeznaczeniu kupowanych wyrobów do celów wskazanych w pkt 1 niniejszego pisma.

W przypadku wyrobów Wnioskodawcy klasyfikowanych do kodu CN 2710 19 29 (inne nafty) należy ustalić, czy spełniają one wymagania jakościowe określone w przepisach o systemie monitorowania i kontroli jakości paliw, do których odwołuje się art. 3 ust. 6 ustawy o zapasach ropy naftowej.

Rozporządzenie 1099/2008 nie odwołuje się bowiem do kwestii przeznaczenia innych naft do celów napędowych albo opałowych, definiując je w rozdz. 4 pkt 4.1 poz. 14 załącznika B jako: *„Rafinowany produkt destylacji ropy naftowej wykorzystywany w sektorach innych niż transport lotniczy. Destyluje się w temperaturze pomiędzy 150 °C a 300 °C.”*

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości paliw, paliwa to paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG), lekki olej opałowy, ciężki olej opałowy oraz olej do silników statków żeglugi śródlądowej.

Paliwami ciekłymi są, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości paliw, benzyny silnikowe zawierające do 5,0 % objętościowo bioetanolu lub do 15,0% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amyłowego używane w pojazdach

wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym oraz olej napędowy zawierający do 5,0 % objętościowo estrów metylowych kwasów tłuszczowych.

Biorąc pod uwagę powołane powyżej przepisy ustawy o jakości paliw, należy wyraźnie stwierdzić, że wyroby Wnioskodawcy klasyfikowane do kodów CN 2710 19 29 nie stanowią paliw w rozumieniu ustawy o jakości paliw, ponieważ nie są używane jako paliwa napędowe lub opałowe. W związku z tym nie odnoszą się do nich wymagania jakościowe określone w wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 tej ustawy rozporządzeniach Ministra Gospodarki, do których odwołuje się art. 3 ust. 6 ustawy o zapasach ropy naftowej.

Powyższych uwag nie zmienia również fakt, iż wyroby wskazane przez Wnioskodawcę w stanie faktycznym niniejszego wniosku znajdują się na wykazie produktów objętych systemem zapasów interwencyjnych na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie zapasów interwencyjnych. W rozporządzeniu tym, Minister Gospodarki wyraził w § 4 pkt 3 i 7 – 9 obowiązek tworzenia zapasów interwencyjnych również w zakresie wyrobów klasyfikowanych do tych samych kodów CN, co wyroby Wnioskodawcy będące wskazane wyżej w treści pisma, tj. o kodach CN 2710 12 25, 2710 19 29, 2710 19 43 oraz 2710 19 47.

W ocenie Wnioskodawcy, analizując przepisy rozporządzenia wykonawczego, nie można jednak pominąć jego kontekstu ustawowego. Jak bowiem wskazuje art. 92 ust. 1 Konstytucji RP, *„Rozporządzenia są wydawane przez organy wskazane w Konstytucji, na podstawie szczegółowego upoważnienia zawartego w ustawie i w celu jej wykonania. Upoważnienie powinno określać organ właściwy do wydania rozporządzenia i zakres spraw przekazanych do uregulowania oraz wytyczne dotyczące treści aktu”*. Przepis ten określa rozporządzenie jako akt wykonawczy do ustawy, regulujący kwestie techniczne, których regulowanie w ustawie byłoby niecelowe. Rozporządzenie nie może jednak wykraczać poza treść upoważnienia zawartego w ustawie i regulować kwestii, których ustawa w rozporządzeniu regulować nie nakazuje, a tym bardziej regulować je w sposób sprzeczny z ustawą.

Ugruntowane stanowisko Trybunału Konstytucyjnego przesądza, że „rozporządzenie może być wydane tylko: - (...) – w granicach upoważnienia ustawy i w celu jej wykonania (...)” (wyrok z dnia 9 listopada 1999 r. sygn. akt K. 28/98 i przywołane w nim liczne orzeczenia Trybunału).

Powyższe oznacza, że akt wykonawczy, jakim jest rozporządzenie, nie może implementować ustawy w sposób dowolny, ale powinien precyzyjnie wykonywać upoważnienie ustawowe. Zatem wyroby o kodach CN wskazanych w rozporządzeniu podlegają zdaniem Wnioskodawcy obowiązkowi utrzymywania rezerw obowiązkowych, o ile wyroby te stanowią jedną z kategorii paliw wymienionych w art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach ropy naftowej oraz o ile spełniają, zgodnie z treścią przepisu art. 3 ust. 6 tej ustawy, wymagania jakościowe określone w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W związku z powyższym, nie wystąpi obowiązek uiszczania opłaty zapasowej dla produktów Wnioskodawcy ze względu na to, że nie zawierając żadnych dodatków nie spełniają one niezbędnych wymagań jakościowych oraz nie są przeznaczone do wykorzystania do napędu silników i celów opałowych – już na etapie produkcyjnym nie są przygotowywane, by spełniały wymagania jakościowe dla paliw ciekłych, bądź olejów opałowych, lecz by odpowiadały konkretnym wymogom zastosowań niepaliwowych. Wnioskodawca pragnie podkreślić, że wykorzystanie tych produktów w celu napędowym bądź opałowym (ze względu na brak spełnienia norm określonych w wskazanych aktach prawnych) mogłoby doprowadzić nawet do uszkodzenia silników i instalacji grzewczych.

Powyższe stwierdzenia jednoznacznie wskazują, że ustawa o zapasach ropy naftowej i wynikające z niej obowiązki (w tym związane z zapłatą opłaty zapasowej) obejmują, jeżeli chodzi o przedsiębiorców, wyłącznie podmioty będące producentami i handlowcami w rozumieniu art. 2 pkt 18 – 19, natomiast odnośnie paliw – tylko wyroby do zastosowań paliwowych. Tymczasem jak Wnioskodawca już wyjaśniał, ani nie posiada on właściwych zezwoleń i koncesji na produkcję/dystrybucję paliw lub ropy naftowej ani dystrybuowane przez nią produkty, nie spełniają definicji paliw, w związku z czym nie mogą być objęte systemem zapasów interwencyjnych.

Oczywiste jest więc, że podmioty, które w ogóle nie prowadzą działalności w zakresie produkcji lub dystrybucji/obrotu paliw nie powinny być zobowiązane do finansowania zapasów utrzymywanych przez ARM i uiszczania opłaty zapasowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 i 2 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane dalej "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy uiszczając opłatę zapasową (art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach). Stosownie do treści przepisu art. 21b ust. 2 opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według przywołanego wcześniej wzoru:

$$Oz = (Wh \text{ lub } Wpr) \times U,$$

- gdzie poszczególne symbole oznaczają:
- Oz – opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG),
- Wh – sumę wielkości przywozu paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065,

- Wpr – wielkość produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065,
- U – stawkę opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

Zgodnie z art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach handlowiec to przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Natomiast przywozem jest, zgodnie art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach w związku z treścią art. 2 pkt. 9 i 12 tej ustawy, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach:

- nabycia wewnątrzspółnotowego czyli przemieszczenia ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym lub
- importu rozumianego jako import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o podatku akcyzowym, nabycie wewnątrzspółnotowe oznacza przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju.

Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 pkt 2 lit. f-n wynika natomiast, iż paliwami są **gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe**, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe -

określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Definicje zawarte w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008 odwołują się do cech fizykochemicznych produktów naftowych oraz ich możliwego zastosowania.

Z art. 2 pkt 2 lit. f ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008 wynika, iż gaz płynny (LPG) to lekkie węglowodory parafinowe uzyskane z procesów rafineryjnych, stabilizacji ropy naftowej oraz zakładów przetwarzania gazu ziemnego. Składają się one głównie z propanu (C_3H_8) i butanu (C_4H_{10}) lub połączenia tych dwóch związków. Mogą również zawierać propylen, butylen, izopropylen i izobutylen. Gazy LPG są zwykle skraplane pod ciśnieniem w celach transportu i magazynowania.

Z art. 2 pkt 2 lit. g ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008 wynika, iż **benzyny silnikowe** składają się z mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35 °C do 215 °C. Wykorzystywane są jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu, jak TEL i TML. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/ utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej.

Z art. 2 pkt 2 lit. k ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008 wynika, iż inne nafty to rafinowane produkty destylacji ropy naftowej wykorzystywane w sektorach innych niż transport lotniczy. Destylują w temperaturze pomiędzy 150 °C a 300 °C.

Z art. 2 pkt 2 lit. l ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008 wynika, iż oleje napędowe to głównie pośrednie produkty destylacji, destylujące w temperaturze od 180 °C a 380 °C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje oleje napędowe do pojazdów drogowych (wykorzystywane w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych (samochodów osobowych, ciężarowych itp.), zwykle o niewielkiej zawartości siarki.

Z art. 2 pkt 2 lit. m ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008 wynika, iż lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe mają te same cechy fizykochemiczne co oleje napędowe przy czym litera ta obejmuje lekkie oleje opałowe wykorzystywane w przemyśle i gospodarstwach domowych, olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; oraz inne oleje napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe destylujące w temperaturze pomiędzy 380 °C a 540 °C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej
 - biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia dnia 8 grudnia 2014 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Gospodarki *w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806). Z przepisu § 6 pkt 2 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią benzyny silnikowe oznaczone kodem CN 2710 12 25, z kolei z § 6 pkt 3 wynika, że podstawą do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią oleje napędowe oznaczone kodem CN 2710 19 43, a z § 6 pkt 8, że podstawą do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią lekkie oleje opałowe oznaczone kodem CN 2710 19 47. Natomiast produkt oznaczony kodem CN 2710 19 29 w ogóle nie jest wymieniony w § 6 (wymieniony jest w § 2 pkt 9 dotyczącym zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw), a zatem jego przywóz lub produkcja jest poza zakresem niniejszej decyzji.

Mając powyższe na uwadze w pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustawodawca zdecydował o wprowadzeniu do ustawy o zapasach definicji ustawowych produktów naftowych oraz poszczególnych paliw – niezależnych od definicji przyjętych w tym zakresie w polskim prawie, w szczególności niezależnie od definicji zawartych w ustawie – Prawo energetyczne oraz ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Należy mieć na uwadze, iż definicje te zostały wprowadzone do ustawy o zapasach ustawą z dnia 30 maja 2014 r. *o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2014 r. poz. 900), której celem było wdrożenie do prawa polskiego dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. *nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych* (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009, str. 9). Dlatego też ustawodawca w zakresie definicji ustawowych poszczególnych produktów naftowych na gruncie ustawy o zapasach odsyła do załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008. Oznacza to, iż w procesie interpretacji tych przepisów nie jest uzasadnione odsyłanie czy analogie do przepisów dotyczących systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Dla powstania obowiązku zapłaty opłaty zapasowej konieczne jest natomiast wystąpienie całego szeregu przesłanek w szczególności dokonanie przez przedsiębiorcę przywozu ropy naftowej lub paliw (art. 21b ust. 2 w zw. z art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach) przy czym, z treści przepisu § 6 pkt 2 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu wynika, iż w przypadku produktów oznaczonych kodem CN 2710 12 25 podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią tylko oznaczone tym kodem benzyny silnikowe, w przypadku produktów oznaczonych kodem CN 2710 19 43 podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią tylko oznaczone tym kodem oleje napędowe, a w przypadku produktów oznaczonych kodem CN 2710 19 47 podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią tylko oznaczone tym kodem lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe.

Definicję poszczególnych produktów naftowych ukształtowała ustawa o zapasach – w art. 2 pkt 3 - natomiast minister właściwy do spraw gospodarki został w jej art. 3 ust. 5 upoważniony jedynie do określenia szczegółowego wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej z uwzględnieniem obowiązującej klasyfikacji Nomenklatury Scalonej (kody CN) - jednakże w ramach definicji paliw zawartych w ustawie. Rozporządzenie w sprawie szczegółowego wykazu ma charakter pomocniczy - samo w sobie nie określa przedmiotowych granic obowiązku zapłaty opłaty zapasowej ani tym bardziej ich nie rozszerza. Należy pamiętać o powszechnie przyjmowanym w nauce prawa i orzecznictwie domniemaniu interpretacyjnym tj. domniemaniu zgodności aktów prawnych w konstytucją oraz z innymi aktami normatywnymi wyższego rzędu¹. Oznacza ono, iż interpretując rozporządzenie domniemywać należy jego zgodność z ustawą, a tym samym poszukiwać takiej interpretacji rozporządzenia, przy której byłoby ono zgodne z ustawą.

Przyjmując zatem powyższe domniemanie uznać należy, iż jedynie przywóz przez przedsiębiorcę któregoś z paliw wymienionych w art. 2 pkt 2 lit. f - n ustawy o zapasach, a zatem produktów spełniających konkretne wymagania określone

¹ Por. np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 listopada 2009 r., sygn. U 1/09, OTK-A 2009, nr 10, poz. 147.

w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008, które dodatkowo jest oznaczone jednym z kodów CN wskazanych w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu, skutkuje powstaniem obowiązku zapłaty opłaty zapasowej. Dla przykładu, w przypadku przywozu produktu oznaczonego kodem CN 2710 12 25 podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią jedynie paliwa będące benzynami silnikowymi. Jeśli zatem konkretny produkt (jak wskazany przez Wnioskodawcę heksan) oznaczony kodem CN 2710 12 25 nie spełnia wymagań określonych dla benzyn silnikowych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008, to nie jest benzyną silnikową w rozumieniu ustawy o zapasach i z jego przywozem nie wiąże się obowiązek zapłaty opłaty zapasowej. Podobnie kształtuje się w przypadku pozostałych produktów wymienionych przez Wnioskodawcę we wniosku z dnia 30 grudnia 2015 r., tj. oznaczonych kodem CN 2710 19 43 oraz CN 2710 1947. A w przypadku produktu oznaczonego kodem CN 2910 19 29, to produkt ten nie jest wymieniony w § 6 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu, a zatem, jak wspomniano wyżej, jest on poza zakresem przedmiotowym niniejszej decyzji.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.